

Maandag 17 april 1916 – ochtendeditie

Kardinaal Mercier.

Brussel, 16 april. Over het in het Journal des Débats opgenomen – en door ons vermelde – antwoord van kardinaal Mercier op de brief van de gouverneur-generaal van 15 maart, verneemt Wolff, dat dit antwoord ongeveer twee weken geleden in afschrift heimelijk in Brussel is verspreid. Reeds toen is medegedeeld dat te bevoegder plaatse niets van een dergelijk antwoord bekend was en thans verneemt Wolff bij navraag, dat tot dusver geen antwoord van de kardinaal is ontvangen.

Het Belgische leger.

Parijs, 16 april. De Norddeutsche Allgemeine Zeitung heeft een bericht gehad, waarin stond dat het Belgische leger tot het zesde deel van zijn sterkte verminderd en aan het front door Franse troepen afgelost was. Men had het, zo heette het, tengevolge van een besluit van de conferentie van de geallieerden in de tweede linie moeten brengen.

Deze beweringen zijn onjuist. Het Belgische leger is zo weinig in sterkte verminderd, dat het een front van 35 km bezet houdt.

Londen, 15 april. Officieel: Gisteravond heeft de vijand verscheidene kleine bomaanvallen op onze trechterstellingen bij St.-Elooi gedaan, die alle zijn afgeslagen.

Mijngevechten bij Wijtschate en St.-Elooi.

Het geval René de Clercq en dr. A. Jacob.

Antwerpen, 15 april. Van onze correspondent Emmanuel de Bom.

De Antwerpse tak van het Algemeen Nederlands Verbond heeft pas twee vergaderingen gewijd aan een grondige bespreking van het bekende geval René de Clercq en dr. A. Jacob. Deze beide Vlamingen zijn, zoals men weet, door de Belgische regering uit hun ambt ontslagen, naar vermoed wordt vanwege hun houding als redacteur van de Vlaamsche Stem. Te zeggen, dat van Vlaamse zijde dit regeringsbesluit, waar de motieven totnogtoe niet officieel van werden bekend gemaakt, onvermengde goedkeuring heeft gevonden, zou alleszins onwaar moeten heten. Er is integendeel zeer ernstige ontstemming bij de Vlamingen van velerlei schakering. Ook buiten de kring der zogenaamde flaminganten wordt het besluit der regering geenszins gelukkig genoemd. Nergens is het aan Vlaamse zijde bepaald goedgekeurd. Het is dus te begrijpen, dat, nu een der getroffen en het woord heeft genomen om zijn standpunt toe te lichten, er stemmen opgaan om deze Vlaamse voormannen niet alleen te laten staan.

In twee druk bezochte vergaderingen van bovengenoemde vereniging heeft dr. Jacob thans het Vlaams-Belgische standpunt, dat het zijne is, nadrukkelijk en trouwhartig toegelicht. Zijn betoog zal eerlang in druk verschijnen en dus aan het publieke oordeel onderworpen worden. Ondertussen heeft de Antwerpse vergadering met volkomen instemming het degelijk gedocumenteerde, wel overwogen en bezadigde betoog van dr. Jacob aangehoord en zich laten winnen door de zuiver-Vlaamse, dus loyaal-Belgische gevoelens en beweegredenen van de spreker. Met eenparigheid werd door de talrijke aanwezigen de volgende motie aangenomen die zonder twijfel in brede kring weerklank zal vinden:

“Het Algemeen Nederlands Verbond, Antwerpse tak:

“Gehoord de uiteenzetting, in de algemene vergadering van 31 maart 1916 door dr. A. Jacob gegeven, van het standpunt, dat door hem en

René de Clercq bij het besturen en bij de redactie van De Vlaamsche Stem werd ingenomen.

“Aangezien daaruit gebleken is, dat, naar hun oordeel, aan de ene kant, het belang van België onafscheidbaar verbonden is met het behoud en de versterking van het Nederlands stamgevoel van het Vlaamse volk en dat, aan de andere kant, de verwezenlijking van het belang van dit volk, binnen een onafhankelijk Belgisch staatsverband, zijn enige waarborg vindt in de federalistische staatsvorm;

“In aanmerking genomen, de hieruit voortvloeiende vaderlandse strekking van de Vlaamse beweging;

“Gezien de sterke ontroering, die de tegen de heren de Clercq en Jacob door de Belgische regering genomen maatregel onder de Vlamingen heeft verwekt;

“Betuigt zijn algehele eensgezindheid met hun streven en brengt hun hulde voor hun gevoelens van Vlaamsgezindheid en loyaliteit;

“Betreurt ten zeerste, dat de Belgische regering heeft gemeend de bovengenoemde maatregel te moeten nemen, zonder officieel de redenen daarvoor op te geven, hetgeen bij vele Vlamingen het vermoeden heeft gewekt, dat de heren de Clercq en Jacob wegens hun Vlaamsgezinde werking werden getroffen; dat, aan de herhaaldelijk uitgesproken wens van de vijanden van het Vlaamse volk, als zou na de oorlog in België van het Vlaams niet langer sprake zijn, zou zijn tegemoetgekomen; en dat, na het herstel van de vrede, de sedert 1830 gehuldigde verfransingspolitiek beslister dan ooit zou worden doorgedreven;

“Eist met meer vastberadenheid dan ooit voor Vlaanderen het onderwijs, het rechtswezen, de bestuurs- en de legerinrichting en alle andere uitingen van het staatsleven uitsluitend in het

Nederlands, en verklaart ook in de toekomst die eis, onder alle omstandigheden, krachtdadig te zullen handhaven;

“Dringt er intussen op aan, dat al de Vlamingen, zonder onderscheid van gezindheid of richting, eendrachtig samenwerken, om, met al de wettige en loyale middelen, die hun ten dienste staan, het Vlaamse volk te overtuigen van de noodzakelijkheid, om zich van nu af aan gereed te maken, ten einde de aanval tegen zijn bestaan als zelfstandig volk, die zijn tegenstanders voorbereiden, af te weren;

“En besluit deze dagorde openbaar te maken.”

In de tuin van het gesticht der orde van de onbevleete ontvangenis (gesticht Groenestein), Loosduinse weg in Den Haag is gistermiddag de plechtige inzegening van de eerste kapelauto voor het Belgische front geschied door de abt van Steenbrugge, monseigneur Mertens, geassisteerd door twee Belgische priesters. Vele Belgen waren tegenwoordig, o.a. de heren graaf André de Kerchove de Denterghem, de 2e secretaris der Belgische legatie, namen de gezant, de Belgische afgevaardigden Van Cauwelaert en Van Damme, de Belgische minister van onderwijs Pouillet, priester dr. Bruynseels, de gedelegeerde van kardinaal Mercier, en de schenker van de auto, Louis Coutermans, algemeen consul van Perzië te Antwerpen.

Vooraf had de Belgische aalmoezenier te Den Haag, de heer Barette, een korte rede gehouden, waarin hij met dankbaarheid de schenking herdacht.

Gedurende de inzegening zongen de gestichtskinderen enige Latijnse liederen en na afloop “La Brabançonne des Refugiés Belges”, dat grote indruk op de toehoorders maakte.

Maandag 17 april 1916 – avondeditie

Geen berichten over België.